

NASKALI PÄIVI (2001). Sukupuolitettu subjekti pedagogisella näyttämöllä. Näkökulmia feministiseen pedagogiikkaan.

Tämän artikkelin tarkoituksena on tarkastella feminististä pedagogiikkaa 1970-luvulta viimeaikaisiin keskusteluihin. Artikkelin on teoreettinen ja siinä tarkastellaan dekonstruktivisesti feministisessä pedagogiikassa esitettyjä sukupuolta ja opetussuhdetta koskevia näkemyksiä. Kriittinen feministinen pedagogiikka on keskittynyt naisten vapauttamiseen, emansipaatioon, ja sillä on paljon yhteistä progressiivisen pedagogiikan kanssa. Se ei ole onnistunut analysoimaan humanistisen ihmisyyden sukupuolisia merkityksiä. Naiskeskeinen pedagogiikka on sen sijaan etsinyt naisille tyypillisiä oppimiskokemuksia, joiden oletetaan heijastuvan naisten oppimistapoihin. Postkriittinen pedagogiikka korostaa subjektien positionaalisuutta yhtenäisen identiteetin ja autenttisen persoonallisuuden sijaan. Tiedostamatonta koskevat teemat nähdään tärkeiksi dekonstruoitaessa yhtenäisen subjektin ideaa ja mahdollistettaessa toimijoiden ruumiillisuuden analyysi. Lopuksi väitetään, että on tärkeää ottaa huomioon sukupuolen performatiivisuus ja pohtia myös näkemystä opettamisesta performanssina. *Aikuiskasvatus* 4/2001, Vol. 21.

NASKALI PÄIVI (2001). Gendered Subject on the Pedagogical Scene Viewpoints of Feminist Pedagogy

- The purpose of this article is to explore the feminist pedagogy from 1970s to the lately discussions. This theoretical article deconstructs the thoughts of gender and teaching relationship described in feminist pedagogy. The critical feminist pedagogy has concentrated to emancipate women and it has much common with progressive pedagogy. Anyway, it has failed to analyse the gendered meanings of humanity. Woman centred pedagogy has looked for women's typical learning experiences which are supposed to reflect in women's way of knowing. Post critical pedagogy stresses the positioning of the subjects instead of coherent identity and the idea of authentic personality. Themes concerning the unconscious are seen important while deconstructing the very idea of coherent subjects and to make it possible to analyse the corporeality of teaching and learning agents. Finally, the author argues that it is important to take account the idea of the performative gender and think over the idea of teaching as performance, too. *Aikuiskasvatus* 4/2001, Vol 21.